

ପଦ ଚାଲିଶର ଲୁକାଇଥିବା ଇତିହାସ - ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ପରୀକ୍ଷା ଓ ବିଜୟ: ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମାର ଗଠନ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ

Jeff Pippenger

2024-09-23

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରାମୂଳକ ରେଖା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ମାଇଲଫଳକ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏମିତି ବିଶିଷ୍ଟ ସୂଚନା ଯୋଗାଇଦିଅନ୍ତି ଯାହା ଅନ୍ୟ ରେଖାକୁ ସମ୍ବେଧନ କରେ। ଯେମାନେ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରେ କିପରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାର ସମୟରେ, ଲିଖିତ ସିଂହାସନ-ଗୃହରୁ ନିସ୍ସୃତି ଆଲୋକରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ? ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଏମିତି କ'ଣ ଅଛି, ଯାହା ପ୍ରଜ୍ଞାବାନ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଏପରି ଅନୁଭବରେ ମୋହରାଳିତ କରେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାର ଅବଧି ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପରେ ଜାତୀୟ ପତନ ଆସେ, ଏବଂ ଶୟତାନ ତାହାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଆରମ୍ଭ କରେ?

“ଆକାଶୀୟ ମହିମା ଏବଂ ଅତୀତର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାମାନଙ୍କର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏକତ୍ର ମିଶିବ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜୀବନ୍ତ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଧାରଣା ଦେବା ଅସମ୍ଭବ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ନିସ୍ସୃତି ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ। ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ନିରନ୍ତର ସଂଯୋଗ ରହିବ। ଏବଂ ଶୟତାନ, ଦୁଷ୍ଟ ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କରେ ପରିବୃତ ହୋଇ, ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ଦାବି କରି, ସମ୍ଭବ ହେଲେ ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ।” Testimonies, volume 9, 16.

ଯୋହନ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କପର୍ନାହୁମର ସମାଗମ ଘରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେଥିପରେ ସିଷ୍ଟର ହୁଇଟ୍ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ସେହି ମତାମତ *The Desire of Ages* ଗ୍ରନ୍ଥରେ “The Crisis in Galilee” ଶୀର୍ଷକ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳେ। ସେଠାରେ ସେ ଏହାକୁ ଜୋର ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯୋହନ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଘଟିଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ସେ ସେତେବେଳେ ହାରାଇବେ।

“ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ।କାରୀ ସତ୍ୟ କୁ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କଲେ, ଯାହାର କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ର ଅନେକ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ର ଫଳ କ’ଣ ହେବ ତାହା ସେ ଜାଣୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ର କୃପାମୟ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। ସେ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ।ର ଘଣ୍ଟ ।ରେ ତାଙ୍କ ର ପ୍ର ଚ୍ୟ କ ପ୍ର ିୟ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଗୁରୁତର ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ। ଗେଥସେମାନୀରେ ତାଙ୍କ ର ଯଜ୍ଞ ଶା, ତାଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ।ସଂଘାତ ଏବଂ କରୁଣାରୋପଣ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଏକ ପରୀକ୍ଷା । ହେବ। ଯଦି ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା । ଦିଆଯାଇନଥାନ୍ତ ।, ତେବେ କେବଳ ସ୍ୱ ।ର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରେ ପ୍ରେ ରିତ ଅନେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ରହିଥାନ୍ତେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ଭୁଙ୍କୁ ବିଚାରାଳୟରେ ଦୋଷୀ ଠାରେଇ ଦିଆଗଲା; ଯେତେବେଳେ ସେହି ଜନସମୂହ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ର ରାଜା ବୋଲି ସ୍ୱ ।ଗତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିସ୍ କରି ଉପହାସ କଲେ ଏବଂ ଗାଳି ଦେଲେ; ଯେତେବେଳେ ଠାକୁ କରୁଥିବା ଭିଡ଼ ଚିକ୍ ।ର କଲା, ‘ତାଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଦିଅ!’—ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ର ପାର୍ଥବ ଆକାଙ୍କୁ । ବିଫଳ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ୱ ।ର୍ଥସାଧକ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ର ି ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିଷ୍ପ ।କୁ ଚ୍ୟ ।ଗ କରି, ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କ ର ପ୍ର ିୟତମ ଆଶାଗୁଡ଼ିକର ଧ୍ୱଂସରେ ଜନିତ ଶୋକ ଓ ନିରାଶା ସହିତ ଅତିରିକ୍ତ ଭାବେ ଏକ ତୀବ୍ର , ହୃଦୟଭାରାନ୍ତ ।କ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟ ଥା ଆଶିଦେଇଥାନ୍ତେ । ସେହି ଅନ୍ଧ କାରର ଘଣ୍ଟ ।ରେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ସେମାନଙ୍କ ର ଉଦାହରଣ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହିତ ଚେଣିନେଇପାରୁଥାନ୍ତେ ।। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏହି ସଙ୍କଟକୁ ସେତେବେଳେ ଆଣିଲେ,

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେ ଏଯାବତ୍ ତାଙ୍କ ର ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ କରିପାରୁଥିଲେ।”

“କରୁଣାମୟ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ବିନାଶର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନରେ ଥାଇ, ସ୍ନେହଭାବରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପଥକୁ ସମତଳ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଏବଂ ଅଧିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ!” The Desire of Ages, 394.

ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ସେହି ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା, ଯେଉଁଠାରେ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ, ଯିହେଁ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ସେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କର ଚିରନ୍ତନ ନିୟତି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ସେମାନେ ମୋହରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଅବଶ୍ୟ ପାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ “ସେମାନଙ୍କର ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ କରେ।” ସେମାନଙ୍କର “ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ ପରୀକ୍ଷା” ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ପରୀକ୍ଷା, କାରଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ସେମାନେ ଯେମାନେ “ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଶ୍ୱେତ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି।” ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ସମୟରେ, ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ”। “ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ” ବୋଲି ଯେଉଁ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ସେଥିରେ କ’ଣ ଏମିତି ଅଛି, ଯାହା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରେ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ସେହି ଆଲୋକ କ’ଣ?

ଏବଂ ସେ ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲିଦେବା ପରେ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଧଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀରବତା ହେଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସାତଜଣ ଦୃତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତଟି ତୁରୀ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ଦୃତ ଆସି ବେଦୀ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧୂପ ଦିଆଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଉପରେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ତାହା ଅର୍ପଣ କରିବେ। ଏବଂ ସେହି ଧୂପର ଧୂଆଁ, ଯାହା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଥିଲା, ଦୃତଙ୍କ ହାତରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠିଗଲା। ଏବଂ ଦୃତ ସେହି ଧୂପପାତ୍ରକୁ ନେଇ, ବେଦୀର ଅଗ୍ରରେ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ; ତାହାପରେ ଧ୍ୱନି, ମେଘଗର୍ଜନ, ବିଜୁଳି ଚମକ, ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:1-5।

ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ଯେ ସମୟରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୂରଣ ହେଉଛି ଏବଂ ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଛି, ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ଏବଂ ସେହିଥିରେ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତରସ୍ୱରୂପ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯାଉଥିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଶେଷ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣରେ ଯେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯାଏ, ସେହି ଅଗ୍ନି ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ; ଯାହା Exeter camp meeting ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଢାଳିଦିଆଯାଇବା ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ Pentecost ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଢାଳିଦିଆଯାଇବା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକ୍ଷାୟିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନିରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ Sister Whiteଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ।

“ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଯିଶୁଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଲାଭର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା। ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏପରି ଅନ୍ଧ କାରମୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶର ପଥ ଦେଖାଉଥିବା ତୃତୀୟ ଦୃତର ସନ୍ଦେଶରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନେ ଯିଶୁଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ନାମପାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏହିକାରଣରୁ

ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶର ପଥ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯିଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିଶୁ ଯେଉଁ ବିଭାଗକୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ଛଳନାରେ ସବୁ ଷ୍ଟି ଶୟତାନ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରି, ଏହି ନାମଧାରୀ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ କରେ, ଏବଂ ନିଜର ଶକ୍ତି, ନିଜର ଚିହ୍ନ ମାନ, ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ସ ରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ରଖେ।” Early Writings, 259–261.

ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ଵନିର ସନ୍ଦେଶର ପରୀକ୍ଷା “ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା” ଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ଵନିର ସନ୍ଦେଶ ବିକଶିତ ହେଉଛି, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନର ପରୀକ୍ଷାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଉଭୟେ ସେହି ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ନେଇଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ମିଲେରାଇଟମାନେ ବିଶ୍ଵାସଦ୍ଵାରା ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ପୁନର୍ବାର ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ, କାରଣ ସେମାନେ “ସପ୍ତମ ମୋହରରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଆଲୋକରେ” ଚାଲିବେ, ଯାହା 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ଵନିର ସନ୍ଦେଶ ଅନୁମୋଦିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା।

ସେ ସମୟରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲା, ସେହିଟି “ପଞ୍ଜି ଉପରେ ପଞ୍ଜି” ପଦ୍ଧତି ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ପଦ୍ଧତି ଅଟେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ 2001 ମସିହାରେ ଛିଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଆଡ୍ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ସର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସେହି ଶେଷ କାଳଖଣ୍ଡ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ—ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଅପସାରିତ ହେବାବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଯାହା ସାତ ଗର୍ଜନର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ସହିତ ସହିତ ଯୀଶୁ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ—ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଯେ ସମସ୍ତ ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ଆଲୋକର ମୁଦ୍ରାମୋଚନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ସେହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ସଂବିଧାନର ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ମାଇଲସ୍ଥର ରେଖା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି। ଏହା ସେହି ରେଖା, ଯେତେବେଳେ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଗଠନ କରେ। ଏଥିରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହା ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଘର ଇତିହାସରେ ଘଟୁଥିବା ରାଜନୈତିକ ସଂଘର୍ଷମାନଙ୍କର ଗତିଶୀଳତାକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ। ସେହି ରେଖାରେ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ଉଭୟ ପ୍ରମୁଖ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ସମାନ୍ତର ଇତିହାସମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ରେଖା 1844 ମସିହାରେ ତାହାର ଆରମ୍ଭରୁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଘ ସହ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ ଏହା ନାଗରିକ ଶାସନର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଅବୈଧ ଭାବେ ଦଖଲ କରେ।

ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ ଭୂମିକାରେ, ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ହାସ୍ତାନିୟ ବଂଶର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଘର ରେଖାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେଲ୍-ଡେ ଆଡ୍ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ସ ମଣ୍ଡଳୀର ରେଖା ମଧ୍ୟ ଅଛି। ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ସର ରେଖାରୁ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ରେଖା ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ। ସେହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ତୃତୀୟ ବିପଦର ଇସ୍ଲାମର ରେଖା ମଧ୍ୟ ଅଛି। ରୁଷିଆର ଏକ ରେଖା ଅଛି, ଜାତିସଂଘର ଏକ ରେଖା ଅଛି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଏକ ରେଖା ଅଛି।

ଯଦି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଶୀଘ୍ର ଜଣେ ଛାତ୍ର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ବସୋବାସ କରୁଥିବା ଜଣେ ବେରାୟଙ୍କ ପରି ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରେ, ତେବେ ସେ ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ଚିହ୍ନିତ ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହାରରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ। ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଛାତ୍ର ଦୃଢ଼ଙ୍କ ହାତରୁ ପୁସ୍ତକ ଚିହ୍ନିତ ନେଇ ତାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବ। ତାପରେ, ଯେତେବେଳେ ରବିବାର

ନିୟମର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା । ଆସିପହଞ୍ଚିବ, ସେ କେବଳ ଅମୋହରିତ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସମ୍ମେ ଶକୁ ବୁଝିପାରିଥିବ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କିପରି ଗଠିତ ହେଲା ସେଥିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିପାରିବ ।

ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଆଲୋକ ସିଂହାସନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ, ଏବଂ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେହି ଆଲୋକ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ । ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ହିଁ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଅତୀତର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାମାନେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ ।

“ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସକୁ ପୁନରାଲୋଚନା କରୁଥାଇ, ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରଗତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ ଅତିକ୍ରମ କରି, ମୁଁ କହିପାରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି ହେଉ! ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ସାଧନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ନ୍ରେତାରୁପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ । ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି—ଯଦି ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଆମକୁ ନେତୃତ୍ୱ କରିଆସିଛନ୍ତି ସେହି ପଥକୁ, ଏବଂ ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯାଉ ।” Testimonies to Ministers, 31.

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଜନଙ୍କୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଜୁଲାଇ 2023 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏହି ନେତୃତ୍ୱରେ ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରାଇବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବିତ ଥିଲା । ସେହି ଇତିହାସ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ପଶୁର ପ୍ରତିମା କିପରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗଠିତ ହୁଏ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ କେବଳ ଶେଷ-ସମୟର ଘଟଣାମାଳାର ସେହି ଏକମାତ୍ର ଉପାଦାନଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସେହି ଶିରୋମଣି ପରୀକ୍ଷାରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପାଉଛୁ, ଯେତେବେଳେ ଅତୀତର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାମାନେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି, ସେତେବେଳେ “ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ ପାଖରେ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ, କେବଳ ଯଦି ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଆମକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯାଉ ।”

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେବାର ଯୁଗରେ, ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ “ଅତୀତ ଇତିହାସ” ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ । ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଅକ୍ତିମ ସନ୍ଦେଶକୁ ଖୋଲିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜନତାଙ୍କୁ ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ଜନତାଙ୍କୁ କେବଳ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ବୁଝିବାକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ଅର୍ଜନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଓ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଜନତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅକ୍ତିମ ସଙ୍କଟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇବେ ।

ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ, ସିଂହାସନରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁସାରେ କିପରି ଚାଲିବାକୁ ହୁଏ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ସେହି ଆଲୋକ ହେଉଛି ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଆଲୋକ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନରେ ଜଡ଼ିତ ଧାର୍ମିକ, ରାଜନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଗତିଶୀଳତାକୁ ସୁସ୍ଥାପିତସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଏହି ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ଆଲୋକ ପରିଚିତ ହୁଏ, ସେଥି ହୁଏ “ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ” ଏବଂ “ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ଶ୍ରେଣୀ”ର ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକ ହିଁ ସେହି ଇତିହାସକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଯେତେବେଳେ ଅତୀତର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ ।

ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ଜ୍ଞାନୀ; ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ଗଠନ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଟେ; ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ, ସେହି ଇତିହାସର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ବିଶ୍ୱରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ଗଠନର ଇତିହାସକୁ ବୁଝିବେ । ଯୀଶୁ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବରେ, ସଦା ଏକ ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ୩ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯେଉଁ ଅନୁଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର ହିଲ୍ଡା ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସିଂହାସନରୁ ବାହାରୁଥିବା ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ, ସେହି ଅନୁଛେଦ ଦର୍ଶି Testimonies, volume nineର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ଉପସଂହାର ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ଯାଦି ପୃଷ୍ଠା ୧୮୩ ଏଗାରରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ତେଣୁ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାଦି ନଅ-ଏଗାରରେ ଆରମ୍ଭ

ହୁଏ ଏବଂ ଏହା ରବିବାର ଆଇନର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହା ସେହି କାଳକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେତେବେଳେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହୁଏ ଏବଂ ଏକଶେ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ର ସେହି ପ୍ରକାରରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି।

ନବମ ଶତାବ୍ଦୀ ପ୍ରଥମ ଅନୁକ୍ଷେପ ହେବାରୁ, ଏହା ସେହି ପରିଚୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ “ରାଜାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ” ଶୀର୍ଷକକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ। ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କେବଳ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରୁଛି, କାରଣ ତାହାପରେ ସେହି ଅନୁକ୍ଷେପର ଶୀର୍ଷକ ପାଉଲଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରେ।

“ଅନୁକ୍ଷେପ 1—ରାଜାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ”

“ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ସେ ଆସିବେ, ଏବଂ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ।” ହିବ୍ରୁ 10:37।”

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଟି ପଦ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅନୁକ୍ଷେପର ଆଲୋକକୁ ଅବଦାନ କରେ।

ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ ପରେ, ଯିଏ ଆସିବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ, ଏବଂ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ। ଏବେ ଧର୍ମୀ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ପଛକୁ ହଟେ, ମୋର ପ୍ରାଣ ତାହାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ, ଯେମାନେ ବିନାଶ ପାଇଁ ପଛକୁ ହଟନ୍ତି; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯେମାନେ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ହିବ୍ରୁ 10:37-39।

ପୌଲ ହବକ୍କୁକଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିବିରୋଧରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପୌଲ କହନ୍ତି, “ବିନାଶ ପଥକୁ ପଛକୁ ହଟନ୍ତି।” ହବକ୍କୁକ ଏହାକୁ ଏପରି ଭାବେ କହିଥିଲେ:

ଦେଖ, ଯାହାର ପ୍ରାଣ ଅହଂକାରରେ ଫୁଲିଉଠିଛି, ତାହା ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀ ଜନ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ। ହବକ୍କୁକ 2:4।

ହବକ୍କୁକଙ୍କ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ହେଉଛି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ବିଳମ୍ବର ସମୟ; ଏବଂ ଆସୁଥିବା ରାଜା ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି, ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଉଲଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହର ଲାଗିବାର ଅବଧୂରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ଅବଧୂ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନରେ ଶେଷ ହୁଏ; ଯାହା ହେଉଛି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ଶେଷ ସଙ୍କଟ, ଯାହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରକାଶ ଅଟେ। ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପରିକ୍ଷେପମାନେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟଟି ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

“ଶେଷ ସଙ୍କଟ”

“ଆମେ ଶେଷକାଳରେ ବାସ କରୁଛୁ। କାଳର ଦୁର୍ଭାଗରେ ପୂରଣ ହେଉଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭବିତ। ଯେ ଦିନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ବାସ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଗଭୀର ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା କ୍ରମେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହତ ହେଉଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାକୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାମାରୀମାନେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନେ ଆଗରୁହିଁ ପଡ଼ିତ ହେଉଛନ୍ତି। ସ୍ଥଳ ଓ ସମୁଦ୍ରର ବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ, ସମାଜର ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା, ଯୁଦ୍ଧର ଆତଙ୍କସୂଚନାଗୁଡ଼ିକ—ଏସବୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଭ ସଙ୍କେତ। ସେମାନେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ୍ତା ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି।”

“ଅଶୁଭର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଶକ୍ତିମାନେ ନିଜ ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ଏକତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ଭାବେ ସଂଗଠିତ ହେଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଶେଷ ମହାସଙ୍କଟ ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ କରୁଛନ୍ତି। ଆମର ଜଗତରେ ଶୀଘ୍ରହିଁ ମହାନ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ଅନ୍ତମ ଘଟଣାକ୍ରମ ଦ୍ରୁତ ହେବ।”

“ଜଗତର ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ ସଙ୍କଟପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳ ଆମ ଉପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଆସୁଥିବାର ସଙ୍କେତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଦୁସ୍ୱାହସିକ ଦୁଷ୍ଟ ମର୍ମୟ ଲୁଚପାଟ

ବାରମ୍ବାର ଘଟୁଛି । ଧର୍ମଘଟ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଚାରିଦିଗରେ ଚୋରି ଓ ହତ୍ୟା । ଘଟୁଛି ଦୁଷ୍ଟ । ମୂର୍ଖ । ଲୋକମାନେ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଛୋଟ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ର ପ୍ରାଣ ନେଉଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋହାବିଷ୍ଣୁ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅମଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟ ବଳ ହେଉଛି ।”

ଶତ୍ରୁ ନ୍ୟାୟକୁ ବିକୃତ କରିବାରେ ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ଵାର୍ଥପର ଲାଭର ଆକାଞ୍ଛାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି । “ନ୍ୟାୟ ଦୂରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି; କାରଣ ସତ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସମତା ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନାହିଁ ।” ଯିଶାୟା 59:14 । ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରମାନଙ୍କରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଦରିଦ୍ରତା ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଆହାର, ଆଶ୍ରୟ ଓ ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଞ୍ଚିତ; ଯେତେବେଳେ ସେହି ସହରମାନଙ୍କରେ ଏମିତି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ହୃଦୟ ଯାହା ଲଜ୍ଜା କରିପାରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅଛି, ଯେମାନେ ଆତମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରୁଛନ୍ତି, ନିଜମାନଙ୍କ ଧନକୁ ଆତମ୍ବରରେ ସଜାଯାଇଥିବା ଘରବାଡ଼ି ଉପରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଳଙ୍କାର ଉପରେ, କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଖରାପ ଭାବରେ, ଲଜ୍ଜିତଭାବରେ ଚୁପ୍ସି ପାଇଁ, ମଦ୍ୟ, ତମାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେହି ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ମସ୍ତିଷ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ମନକୁ ଅସନ୍ତୁଳିତ କରେ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ଅଧଃପଡ଼ିତ କରେ । ଭୋକା ମାନବଜାତିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶୁଣିବାକୁ ସମର୍ଥନକୁ ଉଠିଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଶୋଷଣ ଦ୍ଵାରା ମଣିଷମାନେ ବିପୁଳ ବିଶାଳ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ।

“ଏକ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟିରେ ଥିଲି, ରାତ୍ରିକାଳରେ ମୋତେ ଏପରି ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଡାକାଗଲା ଯେ, ଭବନଗୁଡ଼ିକ ତଳ ପରେ ତଳ ଉଠି ସ୍ଵର୍ଗଦିଗକୁ ଉଦ୍ଧତ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରୋଧକ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକମାନେ ଓ ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କର ମହିମା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ, ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଯେମାନଙ୍କର ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏହା ପଚାରୁନଥିଲେ: ‘ଆମେ କିପରି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ବିତ କରିପାରିବୁ?’ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାରେ ନଥିଲେ ।”

“ମୁଁ ଭାବିଲି: ‘ହାଏ, ଯେମାନେ ଏପରିଭାବେ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ନିଜମାନଙ୍କର ପଥକୁ ଇଶ୍ଵର ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି ସେପରି ଦେଖିପାରନ୍ତା! ସେମାନେ ଭବ୍ୟ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ସଂଚୟ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଶାସକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଓ ଉପାୟ-ଉଦ୍ଭାବନ କେତେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ! ସେମାନେ ହୃଦୟ ଓ ମନର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏହା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ କିପରି ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ବିତ କରିପାରିବେ । ସେମାନେ ଏହାକୁ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ, ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି ।”

“ଏହି ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ଉଠିବା ସମୟରେ, ସେଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକମାନେ ସ୍ଵୟଂଚୁପ୍ସି ପୂରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କର ଈର୍ଷ୍ୟା ଉଦ୍ଧାପିତ କରିବାକୁ ଧନ ବ୍ୟୟ କରିପାରୁଥିବାରୁ ଆକାଂକ୍ଷାମୟ ଗର୍ବରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏପରି ଭାବେ ଯେ ଧନ ନିବେଶ କରୁଥିଲେ, ତାହାର ବହୁଂଶ ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଆଦାୟ ଦ୍ଵାରା, ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଚାପି ଚୁଷ୍ଟି ନେବା ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଲେନଦେନର ଏକ ହିସାବ ରଖାଯାଉଛି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟାୟ ଚୁକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଟମୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେଉଛି । ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ଠକେଇ ଓ ଉଦ୍ଧତତାରେ ଏମିତି ଏକ ସାମାଜ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶିଖିବେ ଯେ ଯିହୋବାଙ୍କର ସହିଷ୍ଣୁତାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମା ଅଛି ।”

“ତାହାପରେ ଯେ ଦୃଶ୍ୟଟି ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ସେହିଟି ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡର ଏକ ସତର୍କ ସଙ୍କେତ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ କଥୁତ ଭାବେ ଅଗ୍ନିରୋଧକ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି କହିଲେ: ‘ଏଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ।’ କିନ୍ତୁ ସେହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ପିଠିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ପରି ଉତ୍ସ୍ନୀଭୂତ ହୋଇଗଲା । ଅଗ୍ନିଦିବାରଣ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବିନାଶକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କିଛିମାତ୍ର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅଗ୍ନିଦିବାରକମାନେ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଚଳାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ ।”

“ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୟ ଆସିଲେ, ଯଦି ଗର୍ବିତ ଓ ଆକାଙ୍କ୍ଷୀ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନଥାଏ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ, ଯେହି ହସ୍ତ ଉଦ୍ଧାର କରିବାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା, ସେହି ହସ୍ତ ବିନାଶ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ। ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଶକ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଜ୍ୟ ହସ୍ତ କୁ ରୋକି ପାରିବ ନାହିଁ। ଭବନ ନିର୍ମାଣରେ ଏମିତି କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ, ଯେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଜ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଆସିବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅବହେଳା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳ ପଠାଇବେ।”

“ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଓ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜର ଅବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝୁଥିବା ଲୋକ ବହୁତ ନାହାନ୍ତି। ଯେମାନେ ଶାସନର ଲଗାମ ଧରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନୈତିକ ଦୁର୍ନୀତି, ଦରିଦ୍ରତା, ନିର୍ଧନତା ଓ ବୃଦ୍ଧଶୀଳ ଅପରାଧର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ବ୍ୟର୍ଥଭାବେ ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷିତ ଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ମଣିଷମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସମାଧାନ ମିଳିଥାନ୍ତା।”

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଜଗତର ଅବସ୍ଥା କିପରି ଥିବ, ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ଲୁଚି ଓ ଲୁଚିତ ଦ୍ୱାରା ବିପୁଳ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏଭଳି ଲେଖାଯାଇଛି: ‘ତୁମେ ଶେଷ ଦିନମାନ ପାଇଁ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିଛ। ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର କଟିଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଦରମା, ଯାହାକି ତୁମେ କପଟରେ ରୋକି ରଖୁଛ, ତାହା ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଛି; ଏବଂ ଯେମାନେ କ୍ଷେତ୍ର କାଟିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି। ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଭୋଗବିଳାସରେ ଜୀବନଯାପନ କରିଛ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରରେ ଲିନ ହୋଇଛ; ବଧର ଦିନରେ ଯେପରି, ସେପରି ତୁମେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ପୁଷ୍ଟି କରିଛ। ତୁମେ ଧାର୍ମିକକୁ ଦୋଷୀ କରି ହତ୍ୟା କରିଛ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁନାହିଁ।’ ଯାକୃବ 5:3-6।”

“କିନ୍ତୁ ସମୟର ଶୀଘ୍ର-ପୂରଣଶୀଳ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀକୁ କିଏ ପଢ଼ୁଛି? ସାଂସାରିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହା କେମିତି ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି? ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବରେ କେମିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଉଛି? ନୋହଙ୍କ ଯୁଗର ଜଗତର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କର ମନୋଭାବରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ। ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଭୋଗବିଳାସରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ, ଜଳପ୍ରଳୟପୂର୍ବ ଲୋକମାନେ ‘ଜଳପ୍ରଳୟ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହି ନେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ।’ ମାଥୁ 24:39। ସ୍ୱର୍ଗପ୍ରେରିତ ସତର୍କବାଣୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍କ ସତର୍କ ବାଣୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବହେଳା କରି, ଜଗତ ଅନନ୍ତ ବିନାଶ ଦିଗରେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଧାଉଛି।”

“ଜଗତ ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଉଠିଛି। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରାୟ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣତାକୁ ପହଞ୍ଚିଛି। ଶୀଘ୍ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କରେ କୁହାଯାଇଥିବା କ୍ଲେଶର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ।”

““ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ଶୂନ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ଉଲଟାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଓ ତାହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଚାରିଦିଗକୁ ଛିତରାଇ ଦିଅନ୍ତି... କାରଣ ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି, ବିଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି। ଏହି କାରଣରୁ ଶାପ ପୃଥିବୀକୁ ଗ୍ରସି ନେଇଛି, ଏବଂ ତାହାରେ ବସୁଥିବାମାନେ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି... ଢେଲର ଆନନ୍ଦଧ୍ୱନି ଅସ୍ମିୟାଏ, ଉଲ୍ଲାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କର କୋଳାହଳ ଶେଷ ହୁଏ, ବୀଣାର ଆନନ୍ଦ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ।’ ଯିଶାୟ 24:1-8.

“ହାୟ, ସେହି ଦିନ ପାଇଁ! କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ସମୀପରେ ଆସିଛି, ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିନାଶ ସଦୃଶ ସେ ଆସିବ... ବୀଜ ସେମାନଙ୍କର ମାଟିର ଢେକୁଳି ତଳେ ପଡିଯାଇଛି, ଧାନାଗାରଗୁଡ଼ିକ ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ିଛି, ଗୋଦାମଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛି, କାରଣ ଧାନ ଶୁଖିଯାଇଛି। ପଶୁମାନେ କିପରି କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି! ଗୋବନ୍ଦମାନଙ୍କ ଝୁଣ୍ଟୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚରଣଭୂମି ନାହିଁ; ହିଁ, ମେଷପାଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଜାଡ଼ କରାଯାଇଛନ୍ତି।’ ‘ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଶୁଖିଯାଇଛି, ଏବଂ ଅଞ୍ଜୀର ଗଛ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଛି; ଦାଳିୟ ଗଛ, ଖଜୁରୀ ଗଛ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ସେଉଁ ଗଛ—କ୍ଷେତ୍ରର ସମସ୍ତ ଗଛମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଖିଯାଇଛନ୍ତି; କାରଣ ଆନନ୍ଦ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଶୁଖି ଚାଲିଗଲା।” ଯୋଏଲ 1:15-18, 12.

“ମୋର ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କରୁଛି; ... ମୁଁ ନିରବ ରହି ପାରୁନାହିଁ, କାରଣ, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ତୁରୀୟ ଶବ୍ଦ, ଯୁଦ୍ଧର ସଙ୍ଗେ ତଥ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିନାଶ ଘୋଷିତ ହେଉଛି; କାରଣ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଧ୍ବଂସ ହୋଇଗଲା।’ ଯିରିମୀୟ 4:19, 20।”

“ମୁଁ ପୃଥିବୀକୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେ ଆକାଶହୀନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା; ଏବଂ ଆକାଶମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନଥିଲା। ମୁଁ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପାହାଡ଼ମାନେ ହାଲୁକାଭାବେ ଦୋଳିତ ହେଉଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେଠାରେ କୌଣସି ମଣିଷ ନଥିଲା, ଏବଂ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ଫଳବତୀ ସ୍ଥାନ ଏକ ମରୁଭୂମି ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ନଗର ଧ୍ବଂସ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା।’ ପଦ 9୩-9୭।”

“ହାୟ! କାରଣ ସେହି ଦିନ ମହାନ, ଏମିତି ଯେ ତାହା ପରି ଆଉ କୌଣସି ନାହିଁ; ସେହିତି ଯାକୋବଙ୍କ ସଙ୍କଟର ସମୟ; ତଥାପି ସେ ତାହାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ।” ଯିରିମୀୟ 30:7.

“ଏହି ଜଗତରେ ସମସ୍ତେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଥିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପକ୍ଷ ନେଇନାହାନ୍ତି। ସମସ୍ତେ ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇନାହାନ୍ତି। କିଛି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ; କାରଣ ଯୋହନ ଲେଖିଛନ୍ତି: ‘ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି।’ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:12। ଶୀଘ୍ର ଯେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି ଓ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ସେବା କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଚାଲିତ ହେବ। ଶୀଘ୍ର ଯାହାକି କମ୍ପିତ ହୋଇପାରେ ସେ ସବୁ କମ୍ପିତ ହେବ, ଯେଣୁ ଏ ଯାହା କମ୍ପିତ ହୋଇପାରେନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିପାରେ।”

“ଶୟତାନ ବାଇବେଲର ଏକ ପରିଶ୍ରମୀ ଅଧେତା ଅଟେ। ସେ ଜାଣେ ଯେ ତାହାର ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମହିମା ଏବଂ ଗତକାଳୀନ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାମାନଙ୍କର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଏକତ୍ର ହେବ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବିତ ଥିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ କିପରି ହେବ, ତାହା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଧାରଣା ଦେବା ଅସମ୍ଭବ। ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ। ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଦୃତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିରନ୍ତର ସଂଯୋଗ ରହିବ। ଏବଂ ଶୟତାନ, ଦୁଷ୍ଟ ଦୃତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିବୃତ ହୋଇ, ନିଜକୁ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି ଦାବି କରି, ସମ୍ଭବ ହେଲେ ସ୍ଵୟଂ ଚରିତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଠକାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଖୋଜିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଶୟତାନ ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ନକଲ କରିବ, ଯେଗୁଡ଼ିକ କରାଯିବ। ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ସତ୍ୟାପିତ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ Exodus 31:12-18 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଚିହ୍ନରେ ପାଇବେ। ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ବଚନ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ନେବାକୁ ହେବ: ‘ଲିଖିତ ଅଛି।’ ଏହାହିଁ ଏକମାତ୍ର ଭିତ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ନିରାପଦ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବେ। ଯେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ନିଜମାନଙ୍କ ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରହୀନ ଏବଂ ଆଶାହୀନ ହେଇ ରହିବେ।”

“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସକମାନେ ବିଶେଷତଃ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ନିଭାବ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ପରିଚିହ୍ନିତ ହେବେ, କାରଣ ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ଏବଂ ମଣିଷଙ୍କର ଭକ୍ତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରର ସାକ୍ଷ୍ୟ। ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନରୁ ଭଙ୍ଗି ଦେବା ଓ ରୋମର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭଙ୍ଗି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାନ ପିନ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ପରିଚିହ୍ନିତ ହେବେ। ଏହି ସଂଘର୍ଷର ପ୍ରଶ୍ନରେ ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଗତ ଦୁଇଟି ବିଶାଳ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ—ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଥିବା ହଣ୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ପି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ‘କ୍ଷତ୍ରୀ ଓ ମହାନ, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ଦାସ, ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଥିବା ହଣ୍ଡ କରାଇବା ପାଇଁ ଚକ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଏକତ୍ର କରିବେ, ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାହା ଥିବା ହଣ୍ଡ କରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:16। ପାଟମସର ଭବିଷ୍ୟତ ଲେଖି ଦେଖିଲେ, ‘ଯେମାନେ ପଶୁ, ତାହାର ପ୍ରତିମା, ତାହାର ଚିହ୍ନ, ଓ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ କାଚର ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବୀଣାଧାରୀ, ଏବଂ ମୋଶା ଓ ମେଷଣାବକଙ୍କର

ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 15:21”

“ଭୟଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଓ କଠିନ ପରିକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମା ପୃଥୁବୀର ଗୋଟିଏ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ଯେ ଆସୁଥିବା ସଙ୍କଟକାଳର ମଧ୍ୟରେ,—ଏମିତି ଏକ ସଙ୍କଟକାଳ, ଯାହା କୌଣସି ଜାତି ଥିବା ସମୟରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା,—ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚୟିତ ଲୋକମାନେ ଅଚଳ ରହିବେ। ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପରାକ୍ରମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବେ।”

Testimonies, volume 9, 11–17.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନେ “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ସତ୍ୟାପିତ ଲୋକ” ତାଙ୍କର “ଚୟିତ ଲୋକ” ଅଟନ୍ତି, “ଅତୀତର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାଗୁଡ଼ିକ” ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାବେଳେ “ଅଚଳ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବେ”। ସେମାନେ ଯେ ଆଲୋକରେ “ଚାଲିବେ”, ସେହି ଆଲୋକ ହେଉଛି ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ସନ୍ଦେଶର ଆଲୋକ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ଵାନ, ଯାହା ସେହି ଆଲୋକ ଯେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।